

3. Пономаренко О. Проблема лідерських якостей вчителя в дослідженнях вітчизняних учених. Педагогічна освіта: теорія і практика. 2013. Вип. 15. С. 263-268.

4. Bates S. *The Anatomy of a 21 Century Educator*. Retrieved from: https://www.slideshare.net/EdPER_talks/the-21st-century-educator-students-as-partners-in-teaching-and-learning

5. Greenhill, V. 21st Century Knowledge and Skills in Educator Preparation. September, 2010. USA: AACTE.

Аліна Горбань (м. Вінниця)

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЯ ЯК РЕЗУЛЬТАТ СОЦІОБІОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ

Беручи за основу антропоцентричний підхід у лінгвістиці, вчені виділяють категорію «гендера» як одного із параметрів визначення мовленнєвих та комунікативних особливостей конкретного індивіда. Визначну роль у відтворенні соціокультурної інформації про індивіда відіграють різнорівневі мовні одиниці, які формують загальну сукупність типових емоційних, психічних, соціокультурних та поведінкових особливостей, зазвичай притаманних чоловічій або жіночій статі в певній культурі на певному рівні розвитку [2, с. 110].

Специфіка мовленнєвої поведінки чоловіків та жінок пов'язана із соціофізіологічними чинниками, що сформували протягом еволюції людини. Спостереження за поведінкою представників жіночої та чоловічої статі дає змогу виділити наступні мовні стратегії жіночої статі:

1. Мовлення жінки зазвичай спокійне, довірливе та дещо наївне;
2. При комунікативному акті представниці жіночої статі слідує стилю співробітництва, тобто прагнуть до діалогу, дотримуються теми розмови, в той час як чоловіки зосереджені на постійному самоствердженні протягом комунікацій;
3. Жінки тяжіють до особистісного спілкування та спілкування у парах. [3, с. 111].

Варто відзначити, що на лексичному рівні жінки виражають свою емпатичність, емоційність та чутливість за допомогою широкого діапазону вигуків, порівнянь, епітетів, метафор, зменшувальних слів, евфемізмів тощо. На граматичному рівні жінки схильні до частішого використання пасивного стану, що пояснюється особливістю жінок залишати твердження непевним та неточним, бути обережнішими щодо вияву своїх пропозицій та тверджень [4, с. 111].

Визначаючи характеристики художнього мовлення чоловіків та жінок, неможливо обійти увагою вагомість соціальних чинників, зокрема традиційний розподіл гендерних соціальних ролей. Цей чинник накладає відбиток на типову тематику письменниць жіночої статті, яка здебільшого відображає соціальні ролі жінки, включаючи роль матері, дружини, доньки чи коханки [2, с. 112].

Отже, можемо стверджувати, що гендерні відмінності мовленнєвої поведінки формуються на основі біологічної статті, проте необхідним є і зазначення того, що гендерність – це процес, який відбиває також умови суспільства, які провокують відмінності між ролями статей, їх психічних, моральних і ментальних характеристик, які з часом формують певну мовленнєву поведінку індивіда.

Список використаної літератури

1. Корнева Л. Гендерний аспект комунікації. Філологічні науки. 2013. №. 13. С. 106-113.
2. Мельник Ю. П. Об'єктивація гендерних стереотипів у сучасній лінгвістичній науці. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. 2009. №. 45. С. 110-114
3. Осіпова Т. Ф. Гендерний аспект комунікативної поведінки людини: параметривербальної і невербальної комунікації. Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету. 2012. №. 7. С. 109-120.
4. Приходько Г. І. Особливості стратегій мовленнєвої комунікації чоловіків і жінок. Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер.: Філологічні науки (мовознавство). 2014. №. 2. С. 109-111.